

ਜੀਵਨ ਦਾਸ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਅਮਰ ਦੱਤ ਜੇ. ਜੇ.

ਜੀਵਨ ਦਾਸ ਸੇਠੀ।- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP ਨੰ. 17515 ਦੇ

9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟਿਕਲ 226—ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ—ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ—ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ-ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਜੋ ਸੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਾਗੀ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਝੂਠੇ ਮੈਡੀਕਲ ਬਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਐਲਟੀਸੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ GPF ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਰਕਮ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ GPF ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਇੱਕ ਮਾੜੇ ਫਿਡ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਤੱਥ ਰੱਖੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਸਾਡ-ਸੁਥਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਉਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੰਨਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਬੇਈਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਜੋ ਅਸਲੀਲ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਪਰਾ 4)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਕਿ ਉਹ ਜੀਪੀਐਫ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਐਟਰੀਆਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਗੀ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਰੁ. 2500

(ਪਰਾ 20)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਲ.ਐਮ ਗੁਲਾਟੀ ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਖੋਸਲਾ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਜੀ.ਐਸ.ਸਿੰਘਵੀ, ਜੇ.

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ:-

ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 240 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਇਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 4 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਰਕਮ 'ਤੇ 18% ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 4 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

- (ii) ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ-ਪੀ.2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਾ-ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਪੇਸ਼ਗੀ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- (iii) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।
- (iv) ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਅਨੁਸੂਚਿਤ-ਪੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। 2.
- (v) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਬੰਧ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (vi) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ”

(2) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸੰਬਰ, 1996 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ-1 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8.21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੀਵ ਇਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ 17,996. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿਵਲ ਐਵੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਮੈਡੀਕਲ ਬਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਬੁਠੇ ਐਲਟੀਸੀ ਕਲੇਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨੰਬਰ 1/12/95-4T(3)/3826—29, ਮਿਤੀ 27 ਮਾਰਚ, 1997 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ

ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਐਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 31 ਮਾਰਚ, 1998 ਨੂੰ 11,956 ਅਤੇ ਰੁ. 14 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ 6,878। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ। 17,996 ਰੁਪਏ GPF ਐਡਵਾਂਸ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੂਨ 1991 ਤੋਂ ਮਾਰਚ, 1998 ਤੱਕ 8,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਜ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਜੀਪੀਐਫ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਖੁਦ ਖਾਤੇ ਬਣਾਏ ਸਨ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਮੈਡੀਕਲ ਬਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਐਲਟੀਸੀ ਕਲੋਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ GPF ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਐਡਵਾਂਸ ਲਈ ਐਟਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। 8,000 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਜੂਨ, 1991 ਅਤੇ ਮਾਰਚ, 1998 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ।

(5) ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਲ.ਐਮ. ਗੁਲਾਟੀ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਝੂਠੇ ਮੈਡੀਕਲ ਬਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਐਲਟੀਸੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ GPF ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਰਕਮ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ GPF ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਇੱਕ ਮਾਡੇ ਫਿਡ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਤੱਥ ਰੱਖੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਈਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲੀਲ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਆਂਇਕ ਪੂਰਵ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:-

- (i) ਹਰੀ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਬਦਰੀ ਦਾਸ (1)।
- (ii) ਵੈਲਕਮ ਹੋਟਲ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)।
- (iii) ਜੀ. ਨਰਾਇਣਸਵਾਮੀ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)।
- (iv) ਐਸਪੀ ਚੇਨਕਲਵਰਾ ਨਾਇਡੂ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲਆਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ। v. LRs ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਗਨਨਾਥ (ਮ੍ਰਿਤਕ) (4)।
- (v) ਰਾਮਜਸ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (5)।
- (vi) ਕੇਆਰ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਬਨਾਮ ਆਰਐਮ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ (6)।
- (vii) ਚਿੰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)।

- (viii) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭੁਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ) ਪੰਜਾਬ (8)।
- (ix) ਚਿਰੰਜੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (9)।
- (x) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਭਜਨ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (10)।
- (xi) ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (11)।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 1558
- (2) ਏਆਈਆਰ 1983 ਐਸਸੀ 1015
- (3) ਏਆਈਆਰ 1991 ਐਸਸੀ 1726
- (4) ਜੇਟੀ 1993 (6) ਐਸਸੀ 331.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1993 ਐਸਸੀ 852.
- (6) 1994(6) SCC 620.
- (7) ਏਆਈਆਰ 1996 ਐਸਸੀ 1406.
- (8) 1968(78) PLR 169.
- (9) 1978 (80) PLR 582.
- GO) 1994 PLJ 287.
- (ID 1994(5) SLR 73.

- (xii) ਜੈ ਭਗਵਾਨ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪੰਚਕੂਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਬਾਲਾ, 1993 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 15448, 21 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ;
- (xiii) ਐਮ.ਐਲ. ਕਾਕਾ ਰਾਮ ਪਰਸ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (12)।
- (xiv) 1997 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 13555, ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਭਾਰਗਵ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2 ਮਾਰਚ, 1998 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ;
- (xv) 1998 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 4381, ਮੈਸਰਜ਼ ਅਰਿਹੰਤ ਸੁਪਰ ਰਾਈਸ ਲੈਂਡ, ਸਫੀਦੌਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 6 ਅਗਸਤ, 1998 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ;
- (xvi) 1997 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 8602, ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 23 ਸਤੰਬਰ 1998 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ
- (xvii) 1998 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 18304, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ 1 ਦਸੰਬਰ 1998 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(6) ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੈ ਭਗਵਾਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, 1993 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 15448 ਵਿੱਚ 21 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖਿਆ:-

“ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਜਾਂ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਛੱਡੇ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵੀ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਬਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਤੱਥ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਵੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਸਟੇਅਮ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ

(12) 1996 (1) PLR 691.

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗੈਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੇ ਦਬਾਇਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਇੱਕਤਰਫਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਜਾਂ ਅਪੂਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇੱਕ ਲਾਭ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਸੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਕੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

(7) ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ ਕੋਨਸਿਗਟਨ ਵਿੱਚ, (13) MR ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਚਰਣ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ:-

"ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉਬੇਰੀਮਾ ਟਾਈਡਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਅਭਿਆਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਕਰਕੇ।" ਲਾਰਡ ਸਕ੍ਰਟਨ ਐਲ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ:- "ਇਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਇਕ ਪੱਖ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ....."

ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜੇ ਇਸ ਨੇ ਅਪੂਰਣ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

(8) ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਨਸਿਗਟਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:-

"ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

(9) ਆਰ. ਵੀ. ਚਰਚਵਾਰਡਨ ਆਫ ਆਲ ਸੇਂਟਸ ਵਿਗਨ (14) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਹੈਟਰਲੇ ਨੇ ਦੱਖਿਆ:-

"ਪ੍ਰਾਰੋਗੇਟਿਵ ਰਿੱਟ 'ਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

(13) 1917 (1)KB 486.

(14) (1876) 1 ਏ.ਸੀ. 611.

ਇਹ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(10) ਵਿੱਚ . v. ਜਰਲੈਡ (15), ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਾਬਕਾ ਡੈਬਿਟੋ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(11) ਹਰੀ ਨਰਾਇਣਵ ਬਦਰੀ ਦਾਸ (16) ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਛੁੱਟੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟਿਕਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਗਲਤ, ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਕਿ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਮੱਗਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਵੈਲਕਮ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (17) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(13) ਆਰਜੀ ਸਿੰਧੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (18) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਆਪਣੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮ ਸੀ।

(15) (1870) 39 LJQB 86.

(16) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 1558

(17) ਏਆਈਆਰ 1983 ਐਸਸੀ 1015

(18) ਏਆਈਆਰ 1994 ਐਸਸੀ 1673

ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਆਮ ਸੰਸਥਾ ਉੱਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਥ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ, ਇਕੱਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਉੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ।"

(14) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਵੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭੁਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ), ਪੰਜਾਬ (19), ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਆਚਰਣ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(15) ਚਿਰੰਜੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (20) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਭੁਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਾਧਾਰਨ ਉਪਾਅ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਰਾਹਤ ਦੇਵਾਂ 'ਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(16) ਹਰਭਜਨ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (21), ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ: -

“ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਤੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ 1986 ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਕਫ ਬੋਰਡ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।

(19) (1968) 70 PLR 169.

(20) (1978) 80 PLR 582.

(21) 1994 PLJ 287.

ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 363 ਆਫ 1986 (ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਵਕਫ ਬੋਰਡ)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਸੇਲਜ਼) ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਸੇਲਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੇਲਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਚੀਫ ਸੇਲਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸਨ; ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਕਫ ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਕਫ ਬੋਰਡ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀ. ਕੁਲਦੀਪ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਪੰਜਾਬ ਵਕਫ ਬੋਰਡ ਹੈ।

(17) ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(18) ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (22) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਧਿਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ

ਦਾ ਸੱਚਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਦਾ ਆਚਰਣ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(19) 1997 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 15802 ਵਿੱਚ, ਵਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। 18 ਫਰਵਰੀ, 1999, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(20) ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਕਿ ਉਹ ਜੀਪੀਐਫ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਗ਼ੀ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। 2,500

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

(22) 1994 (5) SLR 73.

22996 HC . ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ